

ΑΠΟΨΕΙΣ

Αργύρης Αργυριάδης

«Των οικιών ημών εμπιπραμένων, ημείς άδομεν»

🕒 25/04/2022 13:00

FACEBOOK TWITTER COMMENTS

Η κυβέρνηση, πριν λίγες ημέρες, ανακοίνωσε αύξηση του κατώτατου μισθού. Σύσσωμη, δυστυχώς, η αντιπολίτευση ακολούθησε τη συνήθη λαϊκίστικη μανιέρα. Κατηγόρησαν την κυβέρνηση για «μικροψυχία» και πλειοδότησαν σε υποσχέσεις. Δυστυχώς, και τα μέσα ενημέρωσης εκφράστηκαν ανάλογα με τον πολιτικό προσανατολισμό τους. Μήπως έπρεπε, όμως, να θέσουμε κάποια συγκεκριμένα ερωτήματα; Για ποιο λόγο έγινε τώρα η αύξηση του κατώτατου μισθού; Λύσαμε τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας που αντιμετωπίζουμε ως εθνική οικονομία; Πετύχαμε υψηλούς και διαρκείς ρυθμούς ανάπτυξης; Ζούμε σε μια παγκόσμια νηνεμία ή μαύρα σύννεφα συγκεντρώνονται στον ορίζοντα, απόρροια της πανδημικής κρίσης και του πολέμου στην Ουκρανία; Εάν έγινε ως απάντηση στην ακρίβεια θα ξαναμειωθούν οι μισθοί όταν ισορροπήσουν οι τιμές ή θεωρούν ότι η ακρίβεια θα αποκτήσει μόνιμα χαρακτηριστικά; Τελικά, μήπως για ακόμη μια φορά θα θυσιάσουμε όλοι μας την προσπάθεια των τελευταίων ετών στο βωμό των επερχόμενων εκλογών;

Ας δούμε λίγο καλύτερα τα δεδομένα. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τραπέζης της Ελλάδος το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών τον περασμένο Φεβρουάριο εκτοξεύτηκε στα 4,1 δισ. ευρώ από 1,2 δισ. ευρώ που ήταν το αντίστοιχο δίμηνο του 2021. Η εξέλιξη αυτή κατά κύριο λόγο οφείλεται στην αλματώδη αύξηση στις τιμές των καυσίμων, καθώς το σχετικό έλλειμμα στο Ισοζύγιο καυσίμων διαμορφώθηκε στα 2,2 δισ. ευρώ από 449 εκατ. ευρώ πέρυσι. Συνολικά οι εξαγωγές σημείωσαν αύξηση κατά 30,5% σε τρέχουσες τιμές (7,1% σε σταθερές τιμές) και οι εισαγωγές σημείωσαν αύξηση κατά 61,3% σε τρέχουσες τιμές (34,7% σε σταθερές τιμές). Ειδικότερα, σε τρέχουσες τιμές οι εξαγωγές και οι εισαγωγές αγαθών χωρίς καύσιμα αυξήθηκαν κατά 25,2% και 40,0% αντίστοιχα (13,1% και 30,9% σε σταθερές τιμές).

Τι σημαίνουν τα ανωτέρω με απλά ελληνικά; Ψωνίζουμε ως χώρα. Αλλά με πιστωτική κάρτα και όχι με χρήματα που έχουμε στο πορτοφόλι ή στον καταθετικό λογαριασμό μας. Το πρόβλημα είναι ότι η κάρτα μας -όπως όλες οι κάρτες στον κόσμο- έχει συγκεκριμένο εγκεκριμένο όριο. Και όλα δείχνουν ότι σύντομα θα το φτάσουμε. Τότε, θα αντιληφθούμε ότι το «λεφτόδενδρο», για άλλη μια φορά ξεράθηκε. Ελπίζω τουλάχιστον να θυμόμαστε ποιοι το ξέραναν, με πράξεις και παραλείψεις τους και να μη ρίχνουμε τη λίθο του αναθέματος σε όποιους προσπαθήσουν τα επόμενα χρόνια να το ποτίσουν. Πράγματι, ελλειμματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών σημαίνει ότι η χώρα ζει πέραν της καμπύλης παραγωγικών δυνατοτήτων της, χρησιμοποιώντας εξωτερικό χρέος για τη χρηματοδότηση του επιπέδου διαβίωσης των πολιτών της και της ανάπτυξης της οικονομίας της.

Συνεπακόλουθα, το δημόσιο χρέος εξακολουθεί να συνιστά εξαιρετικά ανησυχητικό παράγοντα. Ο λόγος δημόσιου χρέους προς ΑΕΠ ήταν 147% το 2010, όταν η Ελλάδα ξεκίνησε το πρόγραμμα του ΔΝΤ, αυξήθηκε στο 190% μέχρι το 2018, κορυφώθηκε στο 211% όταν ξεκίνησε η πανδημία το 2020 και θα παραμείνει πάνω από 200% και τούτη τη χρονιά. Αντίστοιχη πορεία έχει και το ιδιωτικό χρέος, δηλαδή το χρέος επιχειρήσεων και νοικοκυριών. Μπορεί οι τράπεζες να έκρυσαν το πρόβλημα κάτω από το χαλάκι πουλώντας το μεγαλύτερο μέρος του προβληματικού χαρτοφυλακίου τους, αλλά το πρόβλημα δεν λύθηκε. Απλά άλλαξε το ΑΦΜ του πιστωτή. Οι οφειλέτες παραμένουν δέσμιοι της υπερχρέωσής τους.

Όλα τα ανωτέρω είναι γνωστά. Ωστόσο, δεν συζητούνται στο δημόσιο διάλογο. Στα κομματικά συνέδρια -που ενδημούν αυτήν την εποχή- άπαντες αναλώνουν την ενέργειά τους στο πλαίσιο εσωκομματικών ανταγωνισμών. Ο τακτικισμός θριαμβεύει, ο μεστωμένος πολιτικός διάλογος σπανίζει. Ασχολούμαστε με κουτσαβάκικες καρικατούρες και αποφεύγουμε να προτείνουμε λύσεις. Μετά την εμπειρία που αποκτήσαμε την τελευταία δεκαετία θα περίμενε κανείς στο δημόσιο διάλογο να κυριαρχούν συζητήσεις για την εφαρμογή πολιτικών που αυξάνουν την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγική δυναμικότητα των εγχώριων εταιρειών στο εξωτερικό, όπως οι επιδοτήσεις και οι φοροελαφρύνσεις. Για άλλη μια φορά τραγουδάμε -παράφωνα μάλιστα- όταν οι φλόγες φτάνουν στη γειτονιά μας. Τελικά, πόσες φορές πρέπει να ανεβούμε το Γολγοθά για να έλθει η Ανάσταση;

*Δημοσιεύθηκε στη "ΜτΚ" στις 23-24.04.2022

Δημοφιλείς Απόψεις

Κυριακή Τσολάκη
Τι χρώμα έχει το Πάσχα;
🕒 29/04/2022 19:00

Γιάννης Μαγκριώτης
Οι Γαλλικές εκλογές, ο πόλεμος στην Ουκρανία, το αγρόκτημα στην Σκωτία
🕒 29/04/2022 15:19

Θόδωρος Χατζηπαντελής
Μυαλό δεν βάζουμε...
🕒 01/05/2022 18:09

Μάκης Βοϊτσίδης
Η κασέτα της κλάψας
🕒 02/05/2022 11:00

Νίκος Οικονόμου
Το δίλημμα του πρωθυπουργού
🕒 02/05/2022 13:00

Χρήστος Μάτης
Χίλια χρόνια (μειον ένας πόντος) Ηρακλής
🕒 02/05/2022 13:24

Αργύρης Αργυριάδης
Υπογονιμότητα και δημογραφικό
🕒 02/05/2022 19:00